

EN NU D'R UIT!

Komisch blijspel in drie bedrijven

door

JAN TOL

en

ASTRID BAIJS

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)**

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EN NU D'R UIT!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN TOL en ASTRID BAIJS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij VINK bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

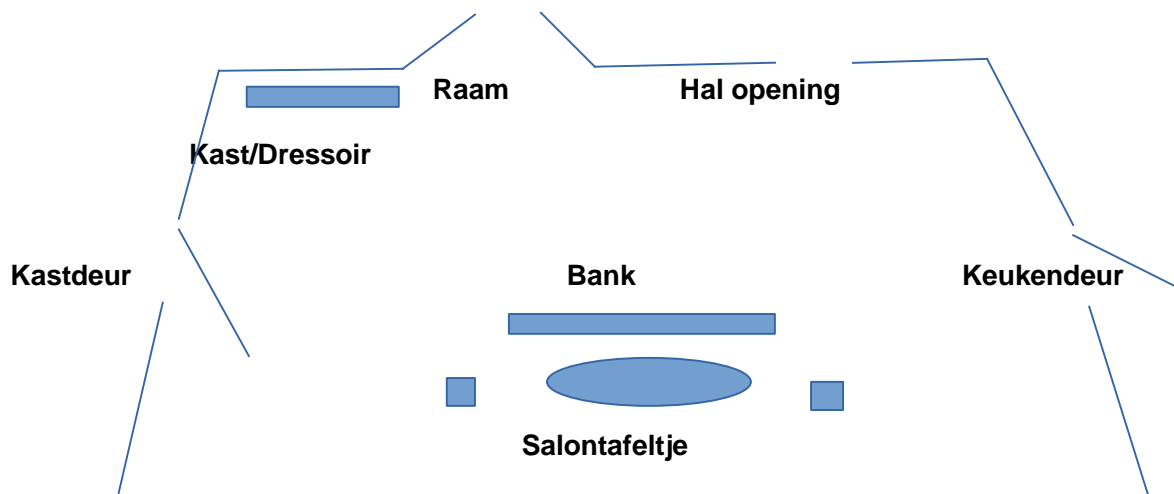
PERSONEN:

HELENE MULDER	eigenaresse van de villa (±65)
PATRICK MULDER	zoon van Helene (± 40)
LISETTE MULDER-DE BOER	echtgenote van Patrick (± 40)
BERDINA JACOBS	“vriendin” van Helene (45-65)
JORIKE MEULENMANS	secretaresse van Patrick (20-30)
LAURA/LAURENS BUITENBEEN	hulpje van Berdina (20-30)
CHRIS DUJARDANNE	crimineel (40-55)
SONJA DUJARDANNE	vrouw van Chris (40-55)
JUUL DONDERS	gast (35-45)
EMALDA STAKKERS	vriendin van Juul (35-45)

(de leeftijden van de spelers zijn slechts een indicatie. Zij kunnen ook jonger of ouder zijn. Het is hoofdzakelijk afhankelijk van de leeftijd van diegene die Patrick en Lisette gaan spelen. De rol van Laura zou met een kleine aanpassing ook gespeeld kunnen worden door een man.

DECOR:

Het geheel speelt zich af in de salon van de villa van Helene Mulder. In de linkerwand zit een deur, waarachter een grote kast. In de achterwand is een opening of deur naar de hal, die naar vele andere vertrekken leidt. De deur in de rechter wand leidt naar de keuken. Links, naast de hal opening zit een raam en links of rechts daarvan staat een kast of dressoir. Verder bestaat het meubilair uit minimaal een zitbank, met links en/of rechts daarvan één of twee fauteuils. Voor de bank staat een salontafeltje en op een klein tafeltje naast de bank staat een telefoontoestel. Verdere inrichting naar eigen keuze en mogelijkheden, houd het in ieder geval iets klassiek.

EERSTE BEDRIJF

Begin van de middag

Bij aanvang staat er niemand op het toneel. Na even komt Berdina op in de haldeur. Zij komt heel joviaal over, gaat uitbundig gekleed en is een ontzettend druk typetje. Ook is zij overtuigd van haar gaven op het gebied van genezingen en heeft Helene al aardig "onder controle". Zij heeft een grote tas bij zich, waarin vele flesjes, potjes met zalfjes, pillen en andere smeerseltjes. In een van haar handen heeft zij een stapel brieven. Zij kijkt even in het rond en ziet dat Helene niet in de salon aanwezig is. Dan gaat ze op de bank zitten, kijkt nog even naar de haldeur en neemt dan de stapel brieven door. Eén van de brieven bekijkt ze met heel veel aandacht. Het is een brief van een reisorganisatie. Ze kijkt nog even naar de haldeur en opent dan de enveloppe.

BERDINA (*al lezende*): Ha, ha! Dit is dus die bewuste brief van de reis naar Australië van Helene...Wat?!.....Voor een héél jaar?!...(*grijnzend*) Daar ga ik dus mooi van profiteren! Alleen moet ik er natuurlijk wel voor zorgen, dat Helene niets in de gaten krijgt. (*dan komt Helene via haldeur in de kamer. Zij ziet er keurig verzorgd uit, zowel haar uiterlijk als haar kleding. Ondanks haar betere komaf is zij heel gewoon gebleven*)

HELENE: Hè, Berdina. Ik heb je niet binnen horen komen.

BERDINA (*schrikt, draait zich iets om, vouwt de brief, ongezien door Helene, snel in de enveloppe, stopt brief tussen de andere brieven, doet of er niets aan de hand is*): Oh, eh...Hallo, lieve Helene. Alles goed met je?

HELENE: Prima. Dank je wel Berdina. (*gaat naast haar op de bank zitten*) Gezellig dat je er weer bent.

BERDINA: Ja, gezellig...Je ziet er weer stralend uit, lieverd. (*overhandigt alle brieven aan Helene*) Ik had de post voor je meegenomen.

HELENE: Dank je. (*bekijkt de post, ziet dan dat bewuste brief al geopend is geweest*) Nou ja, zeg! Iemand heeft deze enveloppe al geopend.

BERDINA (*kijkt naar de enveloppe, heel onschuldig*): Eerlijk? Het is toch wat, lieve schat. Je kunt zelfs de postbodes niet meer vertrouwen! (*dan iets geheimzinnig*) Maar...volgens mij staat er héél goed nieuws in die brief.

HELENE: Hoe weet jij dat nou? (*legt andere brieven op tafeltje*)

Wacht eens! Heb jij deze brief soms geopend?

BERDINA (*beledigd*): Hoe durf je dat nu te zeggen van je beste vriendin? (*staat verontwaardigd op, even later overdreven trots*) Het is mijn innerlijke gave, dat weet je toch? Ik kan voorspellen van wat er in de toekomst te gebeuren staat. Niet dat ik daar mee te koop loop, hoor.

HELENE (*lachend*): Natuurlijk niet, Berdina. Alleen weet de halve wereld het al. Maar als je alles al weet, wat voor goed nieuws zou ik dan hebben gekregen?

BERDINA: Eh...Nou...eh...(*dan met overtuiging*) Nee, ik ga jouw pleziertje niet verpesten, lieve schat.

HELENE (*lachend, haar hoofd schuddend*): Je weet het gewoon niet.

BERDINA: Natuurlijk weet ik het wel! Maar het is toch veel leuker als je het zelf leest.

HELENE (*nog steeds lachend*): Goed dan. (*haalt brief uit enveloppe, leest even de inhoud*) Oh, geweldig. De bevestiging van mijn reis volgende week naar Australië.

BERDINA (*verwaand om zich heen kijkend*): Nou? Goed nieuws of niet? Precies wat ik je had voorspeld!

HELENE (*haar vragend aankijkend*): Ja, ja....Hoe dan ook, mijn zuster en ik kijken er heel erg naar uit, dat ik voor twaalf maanden bij haar kom wonen.

BERDINA (*schrikt*): Wat zeg je?! Twaalf maanden?! Dat staat niet in die brief....eh....dat heb je me nooit verteld! (*probeert achter de bank staande de brief mee te lezen*)

HELENE (*beetje spottend*): Nou Berdina toch. Heb je deze gebeurtenis niet doorgekregen van je hogere machten?

BERDINA (*iets beledigd*): Echt wel. Maar ik had doorgekregen dat het voor een heel jaar was.

HELENE: Goh! En hoeveel is twaalf maanden, Berdina?

BERDINA: Hè? (*denkt even na*) Oh ja...Nou ja, jij vergist je ook wel eens, Helene. Maar is het echt waar, dat je volgende week al gaat?

HELENE: Ja, natuurlijk. Hoe dat zo?

BERDINA: Eh...nou ja...Ik dacht, dat we binnenkort nog samen op vakantie zouden gaan.

HELENE: Dan ga je dit jaar toch gewoon met iemand anders.

BERDINA: En wie gaat dat betalen?

HELENE: Nou, jij natuurlijk....Oh wacht, ik begrijp wat je bedoelt. Anders betaal ik altijd de vakanties voor ons beiden. Jammer, we slaan een jaartje over.

BERDINA (*mokkend*): Leuk hoor.

HELENE: Nou ja, zeg! Het lijkt er wel op, dat je het mij misgunt om

naar mijn zuster in Australië te gaan.

BERDINA: Ik misgun het je gerust niet, hoor. Maar voor een heel jaar!
(dan vrolijk, gaat naast Helene zitten) Hé, kan ik niet met je mee, Helene?

HELENE: Naar mijn zuster?! Ik denk dat ze het leuker vindt dat ik alleen kom.

BERDINA: Oh....Maar het is toch veel beter dat ik mee ga.

HELENE: Waarom dat?

BEDINA: Nou...helemaal alleen in je eentje naar Australië. Weet je eigenlijk wel hoe ver dat is?

HELENE *(lachend)*: Natuurlijk wel, maar ik hoef het niet te lopen.

BERDINA: Dat vind ik flauw van je, Helene. Het gaat er om dat je geen woord Engels spreekt.

HELENE: Dat valt wel mee, hoor. Zou jij het dan beter kunnen?

BERDINA: Echt wel! Wat wil je bijvoorbeeld horen dat ik zeg?

HELENE *(denkt even na)*: Zeg jij eens het volgende in het Engels: ...”Hoe gaat het met u?”

BERDINA *(heel gewichtig)*: Makkie! Dat is....eh...Dat is ”Houw douwe jouw douwe?”

HELENE: Geweldig, Berdina! *(Berdina kijkt trots)* Jouw uitspraak lijkt meer op Gronings dan het Engels. *(Berdina kijkt verontwaardigd)* Maak jij je nu maar niet ongerust. Ik red me best. *(als Berdina somber blijft kijken)* Kom op, een jaartje is zo om.

BERDINA *(na even)*: Blijft deze villa dan al die tijd onbewoond? Heb je daar wel eens over nagedacht, lieve schat?

HELENE: Oh, daar let mijn zoon wel op.

BERDINA: Ja, die komt dan zo af en toe. Maar, als dat dieventuig doorkrijgt dat je weg bent, roven ze binnen de kortste keren je hele huis leeg.

HELENE: Nou ja, dat is grote onzin, Berdina. Als wij samen drie weken weggaan, is hier ook niemand.

BERDINA: Eh...ja, dat is voor drie weken en niet voor een heel jaar. Na een maand heeft dat tuig pas echt door dat je weg bent.

HELENE *(denkt even na)*: Misschien heb je ook wel gelijk. Weet je wat? Ik bel meteen mijn zoon op. *(pakt telefoon op, belt)*

BERDINA *(schrikt, terzijde)*: Dat is niet mijn bedoeling! Dat moet ik zien tegen te houden.

HELENE *(na even spreekt zij)* Hallo Patrick, met je moeder.....Nee, er mankeert mij niets. Hoe dat zo?.....Klink ik nogal opgewonden?.....Nee, er is echt niets ergs aan de hand. Ik heb juist goed nieuws en ik wil je vragen om hier met Lisette te komen.....Ja hoor! Dat is Patrick weer. Denkt meteen dat hij zijn erfenis krijgt

uitbetaald. Nee jongen, ik ben nog lang niet van plan het hoekje om te gaan, hoor.....Dat is fijn. Dus dan ben je hier met vijf minuten?....Tot zo dan. *(legt telefoon neer)*

BERDINA: Nou, hij heeft haast om hier te komen!

HELENE: Ja, dan is het maar geregeld.

BERDINA *(denkt even na, gooit het op andere boeg)*: Zou het wel verstandig zijn, om hem hier te laten oppassen?

HELENE: Waarom niet?

BERDINA: Nou...omdat ik zo net begreep, dat hij blijkbaar achter zijn erfenis aan zit.

HELENE: Ach, welnee, dat was een grapje van hem.

BERDINA Nou....ik weet het niet, Helene. Over een jaar kom je terug en is jouw banktegoed door je zoon leeggeroofd.

HELENE: Wacht even Berdina! Ik vind je een beste meid, maar ik wil niet dat je zo over mijn zoon praat. Hij heeft mijn geld niet nodig. De fabriek waar hij directeur van is, draait geweldig. Het geld komt met bakken binnen. Verdorie, Berdina! Ik voel mij er gewoon beroerd door worden, dat mijn zoon zo iets zou doen.

BERDINA: Kijk! Die voorspelling kreeg ik vanochtend nou door, dat jij je beroerd zou gaan voelen.

HELENE: Oh, ja? Toen jij vanochtend thuis zat, voelde ik me juist kiplekker.

BERDINA *(verontwaardigd)*: Wil je soms gaan zeggen, dat jij je beroerd bent gaan voelen door mij?

HELENE: Nee, natuurlijk niet. Maar hoe kon jij nu voelen, dat ik mij beroerd zou voelen, toen jij met de veronderstelling kwam, dat mijn zoon heel misschien er met mijn geld vandoor zou gaan?

BERDINA *(met overtuiging en zeer geheimzinnig)*: Kijk, mijn lieve Helene. Dat komt nu door die speciale krachten die ik bezit. Iets in mijn hoofd zei me, dat ik direct naar je toe moest komen. Ik ben nog maar net bij je en wat gebeurt er?...Nou?...Dat mijn voorspelling weer uitgekomen is! En het werd nog versterkt door die brief die ik je gaf. Toen ik die brief oppakte, kreeg ik ineens enorm veel pijn in mijn hoofd.

HELENE: Nou, ondertussen heb ik van dit alles ook een barstende koppijn gekregen.

BERDINA *(gaat snel verder)*: Zie je wel? Zo iets slaat over op de persoon waar het omgaat. En daarom heb ik één van mijn geneeskrachtige drankjes voor je meegenomen. *(maakt haar tas open en haalt er verschillende flesjes en potjes uit, trots naar Helene kijkend)* Ja, lieve Helene. Je ziet het, ik ben zoals gewoonlijk op alles voorbereid. *(houdt de flesjes en potjes een voor*

een omhoog en kijkt op het etiket, schudt haar hoofd) Deze brandnetelzalf zou een uitstekende keuze kunnen zijn, maar daar duurt de inwerking wat te lang voor. Dus kies ik toch liever voor de magnolia-olie, gecombineerd met de uitgeperste wortel van de karmozijnplant. Tweemaal daags innemen en je voelt je al weer heel snel de oude Helene Mulder. *(duwt flesje onder de neus van Helene)*

HELENE: Schei uit! *(pakt flesje af en zet deze op het tafeltje)* Bah! Wat stinkt dat spul! Trouwens, oud ben ik al.

BERDINA: Ha ha! Voor het ouder worden heb ik natuurlijk ook iets. *(pakt ander potje, leest etiket)* Juist! Deze moeten we hebben.

HELENE: Hou toch op met die onzin, Berdina.

BERDINA: Dit is geen onzin, Helene. Het is echt om de ouderdom tegen te gaan. Voor het naar bed gaan je hele lichaam insmeren met de sap van de Japanse anemonenplant, gedrenkt in yoghurtsaus en na drie weken zie je er jaren jonger uit. *(haalt met vingers veel zalf uit potje en smeert snel de armen van Helene in. Het effect zou nog mooier zijn als Helene haar gezicht wordt ingesmeerd, maar denk om de schmink!)*

HELENE: Nee! Haal die troep er af, Berdina! Dit is pure kwakzalverij! *(veegt met doekje of zakdoek haar armen of gezicht schoon)*

BERDINA *(iets verbolgen)*: Dit vind ik echt niet leuk van je, Helene. Weet je wel, dat ik er in heel Nederland en zelfs in Europa om bekend sta, dat ik met mijn natuurlijke én bovenaardse krachten én zelfgemaakte geneesmiddelen doodzieke mensen beter kan maken. *(staat op, zwaait met haar armen en sluit haar ogen)* Mijn innerlijke krachten stellen mij in staat iedereen te kunnen genezen.

HELENE *(haalt haar schouders op, tikt op haar voorhoofd en schudt haar hoofd)*: Ja, doe je ogen maar weer open. Ik zal dat spul van jou wel proberen.

BERDINA *(knipogend naar het publiek)*: Daar doet je heel goed aan, lieve schat. Je zal er echt geen spijt van krijgen. *(gaat weer naast Helene zitten, vervolgens heel nuchter)* Dat is dan vijfenzeventig euro voor het drankje en honderdvijfentwintig euro voor het sausje, dat maakt dus samen tweehonderd euro.

HELENE *(schrikt)*: Hoeveel zei je...?

BEP: Tweehonderd euro. Ja, maar natuurlijk alléén voor jou. Een ander betaalt hier minstens vierhonderd euro voor. Maar, omdat ik altijd gratis met je mee mag op vakantie.....*(stopt, scherp)* Behalve dit jaar dan natuurlijk...Krijg jij het voor een prikkie. Ik had het je zelfs heel graag voor niets gegeven. Maar ja, nogmaals, nu ik mijn vakantie zelf moet betalen en ik ook moet leven, zit dat er eventjes

niet in.

HELENE: Zal ik jou eens iets vertellen, Berdina?

BERDINA: Nou?

HELENE: Ik voel me door jou nu nog beroerder, dan een minuut geleden.

BERDINA: Nee, dat komt niet door mij, mijn lieverd. Dat komt omdat je het spul nog niet hebt ingenomen. Eh....Zou het je wel schikken, om het meteen te betalen?

HELENE (*iets boos*): Nu ga je te ver, hoor!

BERDINA: Sorry, lieve Helene. Maar ik heb het ook niet makkelijk. (*als ze ziet dat Helene nu echt boos is*) Ach, betaal het dan ook maar later. (*weer scherp*) Als je het maar wel doet voordat je naar Australië gaat! (*vrolijk*) Laten we daar dan maar een sherry'tje opnemen. (*loopt naar het dressoir om de sherryfles te pakken*)

HELENE (*boos*): Ik wil niet hebben, dat je zo maar in mijn kasten duikt, Berdina.

BERDINA (*scherp*): Dat mag je dan straks ook wel tegen je zoon gaan zeggen, als je wilt dat hij hier op het huis gaat passen.

HELENE: Berdina!

BERDINA: Sorry, sorry, sorry, mijn lieve Helene. (*ondanks haar zogenaamde excuses heeft ze inmiddels wel de fles en twee glazen gepakt, ze houdt de fles omhoog*) Nou, daar zit ook niet veel meer in! Als je me nu even geld geeft, haal ik zo wel een paar nieuwe flessen. (*gaat zitten en vult één glas*)

HELENE: Er wordt niets meer gehaald, Berdina. En begin er alvast maar aan te wennen, want het komende jaar moet je het allemaal zelf kopen.

BERDINA (*drinkt snel glas leeg en vult deze direct weer, pakt dan snel flesje en potje van tafel en stopt deze in haar tas*) Ja, eerst maar eens over de brug komen met het geld, hè? Dat spul moet ik ook betalen. (*snel tweede glas leeg drinkend, dan zielig*) Ik weet echt niet, hoe ik het komend jaar door moet komen.

HELENE (*zuchtend*): Goed. Laat dat spul maar hier. Je krijgt het geld zo van me.

BERDINA: Nou, mijn lieve Helene toch! (*geeft haar een kus, grijnst, pakt dan snel haar tas weer uit, legt het flesje en potje weer op tafel, slijmend*) Wat ben je ook een lief mens, schat.

HELENE: Ja, ja. En dan voorlopig even niets meer, hoor. Ik moet wel een beetje rustig met mijn geld omgaan.

BERDINA (*scherp*): Ja...er moet natuurlijk wel iets voor je zoon overblijven, nietwaar?

HELENE: Begin je nu weer, Berdina?

BERDINA: Was een grapje, Helene. Je kent me toch? Geloof me, het komt allemaal goed, zolang jij maar naar mijn wijze woorden blijft luisteren.

HELENE: Is dat weer een nieuwe voorspelling voor mij? Hoe ziet mijn toekomst er eigenlijk uit?

BERDINA: Ja...eh...ja...Dat kan ik je niet zo maar van het ene op het andere moment vertellen. Daar moet ik eerst voor in trance raken. *(gaat staan en sluit haar ogen, haar armen gaan bezwerend omhoog)*

HELENE *(beetje lachend)*: Wat ben je nu allemaal aan het uitspoken, Berdina?

BERDINA: Sssst! Haal mij nu niet uit mijn concentratie, Helene. *(gaat bezwerend verder, een eentonig geluid voortbrengend)* Mmmmmm. Mmmmmm *(af en toe opent ze stiekem haar ogen, om te kijken hoe Helene reageert)*

HELENE *(beetje spottend)*: Lukt het al? Maak je al contact met de Geesten? Ik hoor alleen maar bromgeluiden.

BERDINA *(stopt onmiddellijk en verontwaardigd)*: Doe ik mijn uiterste best voor je en het enige wat jij doet, is mij bespotten.

HELENE: Het komt ook zo komisch over wat je doet. Stop er ook maar mee. Ik zorg zelf wel voor mijn toekomst. Eerst heerlijk naar Australië.

BERDINA *(na even, terzijde, met sluw lachje)*: Zodra jij weg bent, ga ik hier voor mijn eigen toekomst zorgen. *(we horen nu stemmen in de gang. Even later komen Patrick en Lisette via de haldeur binnen. Lisette gaat modieus gekleed en heeft een in papier gepakt bos bloemen bij zich. Zij is een leuke verschijning, een lief en aardig persoon, maar het is duidelijk te zien en te horen, dat zij niet veel te vertellen heeft bij haar man Patrick. Hij komt arrogant over en gaat goed gekleed)*

BERDINA *(pakt haar tas op)*: Nou, dan ga ik maar weer. Je zoon en schoondochter blijven vast wel een poosje bij je. *(tot Patrick en Lisette, gemaakt aardig)* Dag, lieverds. Wat leuk dat jullie je moeder weer eens komen opzoeken. *(scherp)* Ach ja, het valt ook niet mee, hè? Een maand is om voordat je het weet en dan heb je nog al die spanningen tijdens het werk. *(dan met schril lachje tot Patrick)* En er valt voorlopig ook nog niets bij je moeder te halen, hè? *(knijpt Patrick even vriendschappelijk in de wang)* Dag, jongen. *(af, via haldeur, maar even later zien we haar in de hal luisteren naar het volgende gesprek. Steeds als een van de anderen richting hal kijken, is haar gezicht precies op tijd weg)*

LISETTE: Waar had zij het nu over, moeder?

HELENE: Oh, niets bijzonders.

PATRICK: Niets?! Ik vond het anders zeer ongepast dat ze zei, dat er voorlopig niets te halen valt voor mij.

LISETTE: Ja, ik vind het wel een vreemd mens. Ze dweept met haar bezweringen, zalfjes en wonderdrankjes. Ze denkt zeker dat ze een soort van Jomanda is? (*ziet het potje en flesje op de tafel staan*) Oh, nee hè! Moeder! Heeft ze u nu alweer van die rommel aangesmeerd? Dat moet u toch niet doen.

HELENE: Ach, ze is iets anders dan anderen, maar voor de rest is het een best mens, Lisette.

PATRICK (*ziet sherryfles en glaasjes*): Ja, en ze gedraagt zich ook anders dan anderen. Is al vroeg aan de drank ook, zie ik. Zeker ook op uw kosten? Ze doet net of zij het hier voor het zeggen heeft. Hoeveel heeft die rotzooi u nu weer gekost?

HELENE: Eh...Nou, valt wel mee hoor. Een paar....tientjes.

PATRICK: En de rest! Maak mij wat wijs. Maar daar kom ik uiteraard niet voor. Ik wil weten waarom ik hier zo onverwachts moest komen.

LISETTE: Wacht even, Patrick. (*lief tegen Helene*) Kijk eens wat ik voor u heb meegenomen. (*overhandigt de nog ingepakte bloemen*)

PATRICK (*ongeduldig*): Dat is totaal niet interessant! Dat kan straks ook wel!

HELENE (*verrast*): Nou, Lisette toch. Wat een leuke verrassing van je. (*dan cynisch tot Patrick*) Dit is geloof ik de eerste keer dat ik iets van jullie krijg.

LISETTE: Eh...ja, dat is wel zo. Maar Patrick vind het weggegooid geld als ik bloemen voor u koop. Allemaal onzin, zegt hij.

PATRICK (*tot Lisette, hatelijk*): Moet je dat weer zo nodig aan mijn moeder vertellen?

HELENE (*teleurgesteld*): Eerlijk gezegd had ik dat wel verwacht van mijn zoon. (*haalt nu de bloemen uit het papier, het is een boeket wat zijn beste tijd heeft gehad, sommige stelen zijn geknakt, Helene kijkt op van de bloemen naar Lisette*) Waar heb je die gekocht?

LISETTE: Die heb ik niet gekocht, moeder. Ik heb ze van een goede vriendin gekregen. En die zei, dat ze de bloemen had gekocht bij die zeer exclusieve bloemenzaak in het dorp. (*naïef trots*) Nou, staan ze er niet schitterend bij?

HELENE: Er schitterend bij staan!? Je bedoelt, ze hangen er schitterend bij! Exclusief noemen ze dat! Daar moet je onmiddellijk mee terug gaan, Lisette.

LISETTE: Eh...dat gaat helaas niet meer, moeder.

HELENE: Waarom niet?

LISETTE: Omdat ik ze al drie dagen in ons huis heb staan.

HELENE (*verbolgen*): Die heb jij al drie dagen in je eigen huis staan en dan krijg ik ze daarna van jou?

LISETTE: Nou ja, wij gaan van het weekend weg en toen zei Patrick dat ik ze nu wel aan u kon geven, omdat we er toch niet zelf voor hadden betaald.

HELENE (*tot Patrick*): Zo, dus jij dacht, die afgedankte bloemen zijn nog goed genoeg voor mijn moeder. Je wordt bedankt, Patrick! Ik ben er ontzettend blij mee. (*gooit ze op tafel*)

LISETTE: Oh, voorzichtig, moeder. Anders blijft er niets van over.

HELENE (*schud uit ongeloof haar hoofd*): En nu wil je zeker ook nog dat ik ze in een vaas met water zet?

LISETTE: Dat is een goed idee, moeder. Ik zal het straks wel voor u doen. (*legt de bloemen op het dressoir*)

HELENE (*zuchtend, laat zich op de bank zakken*): En ze meent het ook nog allemaal.

PATRICK (*weer ongeduldig*): Vertel nu maar eens waarom ik hier moest komen. (*als Helene voor haar uit staart*) Is het soms de bedoeling dat ik de financiële zaken behartig als u weg bent?

LISETTE: Oh, maar dat wil ik ook wel doen, hoor.

PATRICK (*spottend*): Zij wil het ook wel doen! Zij wil de financiële zaken voor mijn moeder wel gaan regelen! Hoe haal je het in je hoofd!

LISETTE: Nou, ik doe het thuis toch ook, Patrick.

PATRICK: Ja, met het huishoudgeld en zelfs dat lukt je niet. Als er een is die een gat in haar hand heeft, dan ben jij het wel. (*tot Helene*) Nou, kom op, moeder. Ik heb nog veel op de zaak te regelen. Dus wel even opschieten.

LISETTE (*lief*): Ga jij anders maar hoor, Patrick. Dan hoor je later van mij, wat je moeder te vertellen had.

PATRICK: Oh nee! Als ik het aan jou moet overlaten, dan komt er juist niets van terecht. Kom op, moeder.

HELENE (*kijkt van de een naar de ander*): Ik heb niet het idee, dat dit nu echt het juiste moment is om er over te praten.

PATRICK: Waarom niet? Ik wil alleen niet dat u het met Lisette alleen bespreekt. Dus, kom op met uw verhaal.

HELENE: Goed dan. Ik wil jullie vragen of jullie misschien op het huis willen passen als ik in Australië ben.

PATRICK: Nee!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto